

VRAGEN EN KORTE MEDEDELINGEN

Vreemd voedsel van vleermuizen. Een dorpsgenoot toonde mij in de winter van 1949-'50 een paar witte voorwerpjes, ter grootte van een graankorrel en vroeg (bij wijze van strikvraag, zoals later bleek) of ik soms iets naders over deze kon meedelen.

Hoewel de vorm bedriegelijk veel op een graankorrel geleek (hij had er speciaal een paar van die vorm uitgezocht) liep ik er gelukkig niet in, en constateerde, dat het uitwerpselen moesten zijn. Tevreden gesteld, toonde hij me toen een gat in het behang boven de schoorsteenmantel, waaruit hij nog een dekseltje vol te voorschijn haalde, nu van allerlei vorm en duidelijk uitwerpselen.

Toen was het klaar, dat het faeces van vleermuizen waren (voor muizenkeutels waren ze te groot). De kleur bleef eigenaardig, de substantie was kalkachtig, men zou zeggen voor 100 %. Daar vleermuizen insecten eten, konden we ons geen voorstelling maken van het voedsel, dat deze diertjes hadden genoten. Waar kwam dit grote percentage kalk vandaan?

We vonden aan de buitenzijde van de woning de toegang, waardoor de vleermuizen binnen kwamen en de eigenaar liet dit gat dichtmetseten. Enige dagen later hield de man me weer aan. De oplossing van het raadsel was gevonden. Het pand, waarin mijn zegsman woonde, was gedeeltelijk verhuurd aan een schilder, die er een werkplaats in had gevestigd. Nu had de bewoner ook de schilder verteld van het geval met de vleermuizen en deze bracht dat onmiddellijk in verband met een andere voor hem onoplosbare geschiedenis.

Tot voor kort had hij geconstateerd, dat elke nacht gevreten werd aan een bonk stopverf, die hij in voorraad had of gereed maakte. Het moest wel een dier zijn, want afdrukken van de tandjes stonden er in. De laatste dagen had hij er geen last meer van. Toen bleef ons niets anders over, dan het hoge percentage kalk in de faeces toe te schrijven aan de onverteerbare krijtdelen uit de stopverf. De opvallend zachte winter van 1949-'50 en misschien ook de warme schuilplaats moeten de vleermuizen gedwongen hebben naar voedsel te zoeken, dat het gebrek aan insecten moest neutraliseren, ze hadden dit voedsel gevonden in de oliedelen van de stopverf.

Zijn meer voorbeelden van een dergelijk gedrag van vleermuizen bekend?

Biezeling.

B. J. J. R. WALRECHT.

De Windepijlstaart. Najaar 1950 werden, behalve een groot aantal poppen, rupsen of vlin-
ders van de Doodshoofdvlinder (*Acherontia atropos*) een pop en een vlinder van de Windepijlstaart (*Protoparce convolvuli*) in Zeeland aangetroffen. De Doodshoofdvlinders in Rilland-Bath, 's Gravenpolder, Domburg, Vlissingen, Middelburg, Biezeling, Kapelle en andere, mij onbekende plaatsen. De Windepijlstaarten in Biezeling (imago) en Kapelle (pop).

Biezeling.

B. J. J. R. WALRECHT.

Verzoek om toezending van braakballen. De Plantenziektenkundige Dienst verricht momenteel een onderzoek naar het voorkomen van ratten- en muizensoorten. In verband hiermede zou de P.D. graag braakballen willen ontvangen van uilen, roofvogels en reigers. De P.D. verzoekt ook U om medewerking. U kunt de braakballen naar de Plantenziektenkundige Dienst t.a.v. de Afdeling Gewervelde Dieren te Wageningen zenden. Portokosten worden desgewenst vergoed. Zoudt U bij iedere zending de vindplaats (gemeente), de aard van het terrein en de vermoedelijke vogelsoort, die de braakballen geproduceerd heeft, willen vermelden? Bovendien ontving de P.D. gaarne Uw naam en adres, teneinde U te kunnen berichten, wat er in de braakballen aangetroffen werd.

Ir A. J. OPHOF, afdelingschef.

Nog eens : kikker en spitsmuis. In het jaar 1937 waren we bezig met de aanleg van een rijwielpad op de Doornspijkse Heide. Daar het ter plaatse zeer drassig was, moesten we de grond ophogen, en tevens putten graven voor waterafvoer. In één dezer putten trof ik al spoedig een drietal ferme kikkers aan, van die mooie groene, welke ook in de Waskolk voorkomen. Na verloop van tijd was het water door de losse bodem van de vers gegraven put weggezakt en kwamen mijn kikkers op de bodem van de kuil terecht. Steeds door groeide deze moordkuil aan, dagelijks kwamen er meer dieren in terecht, een hagedis, twee spitsmuizen, en legio mestkevers en andere torren. Daar ik

de kuil zeker een meter diep gemaakt had, en de wanden steil afgegraven had, kon geen van die dieren er meer uit. Eén dezer dagen zag ik tot mijn niet geringe verbazing dat een der spitsmuizen bezig was een der kikkers te ver-

slinden. Een achterbiljetje was er al afgepeuzeld, terwijl de kikker nog leefde! Na verloop van tijd waren alle drie kikkers opgegeten, terwijl de andere dieren ongemoeid bleven.
Nunspeet. H. DE BOER.

BOEKAANKONDIGING

Vogelkalender 1951.

Uitg. J. J. Kuurstra, Amsterdam. f 2.95.
Wederom 12 ideaal-mooie vogelfoto's uit de blijkbaar onuitputtelijke nalatenschap van Nol Binsbergen met nog een dertiende extra-mooie van een Waterral op het voorblad toe. De tekst van J. Albers geeft van iedere afgebeelde vogelsoort een kolommetje levensbeschrijving.

Bos en Hei, Polder en Wei.

Kalender voor 1951.

Uitg. J. J. Kuurstra, Amsterdam. f 2.95.
Maandkalender met op ieder maandblad een goede foto van een typisch Nederlands Landschap. J. A. van der Vlis geeft een korte beschrijving bij iedere foto. Een mooie foto van de Vecht bij Loenen vormt het titelblad.

Landschap, Flora en Vegetatie van de Botshol, onder redactie van Dr V. Westhoff.

Uitgave Stichting Commissie voor de Vecht en het Oostelijk en Westelijk Plassengebied.

Dit is een eerste samenvattend verslag van de werkzaamheden ter inventarisatie van het Utrechtse plassengebied onder auspiciën van de Vechtplassencommissie. Na een inleiding over de geschiedenis van Botshol door J. Trouw en een serie geargumenteerde en door vergelijking o.a. met het Naardermeer gedocumenteerde namenlijsten van Hogere planten, Mossen en Zwammen volgt het voornaamste deel van het boek: de Plantengemeenschap van Botshol door Dr V. Westhoff, een uitvoerige plantensociologische beschrijving, indeling en vergelijking van het terrein met de verschillende typen van vegetatie.

Vlieland. Landschap en Plantengroei, door V. de Vries, Leiden. E. J. Brill, 1950.

Drs de Vries heeft gedurende vele jaren

studie gemaakt van het verband tussen bodemgesteldheid en plantengroei op Vlieland. Dit boekje geeft een zeer aantrekkelijk populair en vlot geschreven overzicht van de voor gewone liefhebbers en vacantiëgasten interessante resultaten van dat onderzoek. Sommige hoofdstukken zijn enigszins omgewerkte artikelen, die reeds in D.L.N. zijn verschenen.

Een vijver in Nederland. De jaarcyclus van het eencellig leven in een vijver. Met ruim 300 afbeeldingen door A. Middelhoek. N.V. W. J. Thieme en Co., Zutphen.

In een vijver op een buitenplaats bij Enschede heeft Middelhoek materiaal gevonden voor zijn micropische studie en zijn fraaie microscopische tekeningen van eencelligen. Meer dan 200 soorten worden beschreven en afgebeeld, waaronder een aantal nog nooit eerder beschreven nieuwe soorten. De belangrijkste krijgen een uitvoerige beschrijving waarin hun levenscyclus wordt behandeld.

De Bodemkartering van Nederland. Deel VI. De Bodemgesteldheid van enkele Zuidbevelandse Polders en hun geschiktheid voor de fruitteelt door Dr Ir G. de Bakker. Verslagen van Landbouwkundige onderzoeken, uitgegeven door het Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening. Directie van de Landbouw. Dit gedeelte van de bodemkartering van Nederland is verricht op initiatief en onder leiding van de Rijkstuinbouwconsulent voor Zeeland Dr W. de Bakker, speciaal in het belang van de fruitteelt, die zeer gevoelig schijnt te zijn voor de bodemkundige toestand van de (klei)grond, speciaal voor het waterhoudend vermogen. Deze studie is zeer uitvoerig gedocumenteerd met talrijke kaarten, profielen, grafieken en tabellen.
J.Hs